

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านซ่ง (ประชากรบำรุง)

A Development of Thai Clusters Pronunciation Workbook in the primary
school students grade 5 at Bansong (Prachakorn Bumrung) School

นวรรตน์ จอห์นงุม¹ และ กฤษฎา สังขมงคล²

Nawarut Chongnum¹ and Kitsada Sungkamongkol²

Received: May 20, 2019; Revised: June 21, 2019; Accepted: June 27, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านซ่ง (ประชากรบำรุง) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านซ่ง (ประชากรบำรุง) ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านซ่ง (ประชากรบำรุง) ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำ จำนวน 5 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ จำนวน 5 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที (dependent sample t-test) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านซ่ง (ประชากรบำรุง) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.89/85.44 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านซ่ง (ประชากรบำรุง) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สูงกว่าก่อนการใช้ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: การพัฒนา, แบบฝึกทักษะ, การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา E-mail: Nawarut_862_502_1@hotmail.com

²มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา E-mail: k_man2002@hotmail.com

¹Bansomdejchaopraya Rajabhat University, E-mail: Nawarut_862_502_1@hotmail.com

²Bansomdejchaopraya Rajabhat University, E-mail: k_man2002@hotmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to develop of Thai clusters pronunciation workbook in the primary school students grade 5 of Bansong (Prachakorn Bumrung) School with standard of 80/80 2) to compare the students' achievement of Thai clusters pronunciation for the primary school students grade 5 of Bansong (Prachakorn Bumrung) School, between before and after using the workbook. The research sample group in were 30 primary school students grade 5 at Bansong (Prachakorn Bumrung) School, who were studying in the first semester of the academic years of 2018. The sample of this research were selected by purposive sampling. The tools used in the research were. 1) five Thai clusters pronunciation workbook, and 2) Thai clusters pronunciation achievement test. The data were analyzed by percentage (%), mean ($\bar{X}$), Standard Deviation (S.D.) and dependent samples t-test. The results of this research were as follows: 1. The efficiency of Thai clusters pronunciation workbook in the primary school students grade 5 at Bansong (Prachakorn Bumrung) School was 93.89/85.44. 2. Thai clusters pronunciation in the primary school students grade 5 at Bansong (Prachakorn Bumrung) School after using the workbook was significantly higher than before using the workbook at the 0.01 level.

Keywords: development, workbook, Thai clusters pronunciation

บทนำ

การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ และจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ กล่าวคือเป็นกระบวนการในการแสวงหาความรู้และรับรู้ข่าวสารเรื่องราวต่างๆ เพื่อให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน การอ่านหนังสือจึงทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการหาความรู้ด้วยวิธีการอื่น การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ การอ่านสำคัญอย่างยิ่งต่อนักเรียนในระดับประถมศึกษา นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านได้ดีมักจะเรียนวิชาอื่นๆ ได้ดีตามไปด้วย

จากความสำคัญของการอ่าน กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน จึงกำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2) ส่วนการอ่านออกเสียงคำ อยู่ในมาตรฐานการเรียนรู้ขั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 กำหนดให้นักเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีความสามารถในการอ่าน

ถึงแม้จะมีการกำหนดการอ่านไว้ในหลักสูตรแต่กลับพบปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยไม่ถูกต้องซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ควรแก้ไข เมื่อเกิดปัญหาการอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องก็จะส่งผลไปสู่การเขียนที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งการสื่อสารนั้นเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์เข้าใจซึ่งกันและกัน ดังนั้นหากมีการสื่อสารที่ผิด ไม่ชัดเจน ก็จะส่งผลให้การสื่อสารนั้นล้มเหลว เกิดความเข้าใจผิดกันได้ โดยเฉพาะปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำ มักเกิดขึ้นกับผู้ใช้ภาษาทุกกลุ่ม ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการออกเสียงคำควบกล้ำจะออกเสียงยากกว่าการออกเสียงที่ไม่มีตัวควบ และไม่ได้รับการฝึกฝนให้ออกเสียงอย่างถูกต้อง เมื่อเกิดความเคยชินก็จะออกเสียงตามสบาย จนในที่สุดก็กลายมาเป็นปัญหาของการสื่อสารภาษาไทย ดังที่ เปลื้อง ณ นคร (2521: 38) ได้กล่าวว่า ปัจจัยส่วนหนึ่งที่ทำให้ภาษาเสื่อมไปมาก คือ การออกเสียงไม่ชัดตามอักษร เช่น เสียง ร ล และเสียงควบกล้ำ รวมทั้งการออกเสียงผิดมากขึ้นจากสื่อและที่ต่างๆ นอกจากนี้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2538: 27) กล่าวถึงปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำว่า จากสื่อมวลชน หรือจากบุคคลรอบๆ ตัวเราจะพบว่าเด็กและผู้ใหญ่จำนวนมากอ่านออกเสียงผิดกันจนติดเป็นนิสัย เช่น ไม่อ่านออกเสียง ร ล ไม่อ่านตัวควบกล้ำ หรืออ่านมีตัวควบกล้ำแต่อ่านผิด และเมื่อพูดผิดเป็นนิสัยก็ไม่สามารถปรับปรุงการพูดและอ่านของตนเองให้ถูกต้องได้ เช่น พุด ควัน เป็น ฟัน ขวัญ เป็น ฝัน ความ เป็น ฟาม ส่วน อำนวย อุ้นคำเมือง (2526: 78) กล่าวว่า การออกเสียง ร กับ ล มักออกเสียง ร เป็น ล การออกเสียงกล้ำ เช่น กว ขว คว ออกเสียง ความ เป็น ฟาม ออกเสียง ควาย เป็น ฟาย ลักษณะเหล่านี้แสดงถึงความเลินเล่อ การที่ปล่อยให้เด็กขาดการฝึกฝน จะทำให้การออกเสียงควบกล้ำลำบาก

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีโอกาสไปรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านที่โรงเรียน ทั้งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักเรียนผู้วิจัยสรุปปัญหาทางการเรียนภาษาไทย และปัญหาทางด้านการอ่านของนักเรียนได้ว่า ปัจจุบันนี้มีสื่อเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว และเป็นที่น่าสนใจของเด็ก ทำให้เด็กนั้นไม่สนใจในการเรียน ขาดการทบทวนและฝึกฝนในการเรียน นอกจากนี้ยังมีสาเหตุมาจากครอบครัวของนักเรียนบางส่วนที่ปล่อยปละละเลย ไม่สนใจเด็กนักเรียน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตัวนักเรียน และปัญหาด้านครูผู้สอนรวมถึงสื่อการสอนที่ยังไม่พร้อม และไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงปัญหาจากตัวนักเรียนที่ยังปล่อยปละละเลยในการออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้อง ยังคงติดภาษาพูด และสำเนียงท้องถิ่น การออกเสียงตามความเคยชิน ขาดการฝึกฝน ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข เพราะปัญหาการอ่านออกเสียงเหล่านี้ส่งผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วพิจารณาเห็นว่าโรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) เป็นโรงเรียนที่สมควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขทางด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยพิจารณาจากผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2560 เมื่อพิจารณาพบว่า เกือบสามส่วนสี่ที่

นักเรียนได้คือ เกรด 0 เกรด 1 เกรด 2 และเกรด 3 ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักเรียนที่ได้เกรด 4 จะเห็นได้ว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้เป็นส่วนมาก และมีจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนน้อยเกินจำนวนครึ่งหนึ่งของนักเรียนทั้งหมด เฉลี่ยร้อยละ 83.33 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว จึงนำข้อมูลดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนต่อไป

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการสอนต่างๆ และพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านก็เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญที่สามารถนำมาใช้เพื่อฝึกทักษะของผู้เรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตามเนื้อหาของแต่ละวิชา และสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เสริมสร้างความรู้ประสบการณ์ในการเรียนก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะทางภาษาเพิ่มมากขึ้นและแบบฝึกทักษะการอ่านถือว่าเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำควบกล้ำได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) หลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง)

3. เนื้อหา

ใช้เนื้อหาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน โดยเนื้อหาที่นำมาจัดทำชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ มาจากหนังสือเรียนชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษา พาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และคำจากบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (พิริยะศ บุญเพ็ง, 2556)

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง)” ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการ

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง (Pre - Experimental Design) แบบ One Group Pretest - Posttest Design ผู้วิจัยดำเนินการโดยเริ่มจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล โดยศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา การอ่าน การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การสร้างแบบฝึกทักษะ และการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลนำไปใช้ในการสร้างเครื่องมือวิจัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอีก 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาคัดขีความสอดคล้องโดยรวม (IOC) มีค่าเท่ากับ 1.00

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำ มีทั้งหมด 5 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1-2 แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มี ร ควบกล้ำ ชุดที่ 3-4 แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มี ล ควบกล้ำ และชุดที่ 5 แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มี ว ควบกล้ำ โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาคัดขีความสอดคล้องโดยรวม (IOC) มีค่าเท่ากับ 1.00

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาคัดขีความสอดคล้องโดยรวม (IOC) มีค่าเท่ากับ 0.96 มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.53-0.73 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-0.71 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.842

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลองแบบ One group pretest-posttest design มีขั้นตอนคือ

- 1) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงคำควบกล้ำไปทดสอบก่อนฝึก (Pre - test) กับกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ผู้วิจัยดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน โดยใช้เวลาในการสอนจำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง ซึ่งในการสอนแต่ละครั้งครูผู้สอนจะนำแบบฝึกทักษะไปใช้ประกอบการสอน ดังนี้
 - ชุดที่ 1-2 แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มี ร ควบกล้ำ จำนวน 4 ชั่วโมง
 - ชุดที่ 3-4 แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มี ล ควบกล้ำ จำนวน 4 ชั่วโมง
 - ชุดที่ 5 แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มี ว ควบกล้ำ จำนวน 2 ชั่วโมง
- 3) ผู้วิจัยเก็บคะแนนจากแบบฝึกทักษะแต่ละชุดเพื่อนำไปหาค่า E_1
- 4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำ จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง
- 5) นำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80 และการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออก

เสียงคำควบกล้ำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที (dependent sample t-test)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบํารุง) ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบํารุง) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบํารุง) โดยใช้ค่า E_1/E_2 และดัชนีประสิทธิผล (EI)

จำนวนนักเรียน	คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน (คะแนนรวม 30 คะแนน)	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (ความรู้และทักษะ หลังเรียน) (คะแนนรวม 30 คะแนน)	ประสิทธิภาพของแบบฝึก ทักษะ (E_1/E_2)
30	28.17	25.63	93.89/85.44
ดัชนีประสิทธิผล (EI) = 0.692			-

จากตารางที่ 1 แสดงว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าดัชนีประสิทธิผล E_1/E_2 โดยรวมเท่ากับ 93.89/85.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.692 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบํารุง) ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ลักษณะการเรียนรู้	N	ค่าเฉลี่ย (mean)	SD	t	df	p
หลังเรียน	30	25.63	4.19	14.35**	29	.000
ก่อนเรียน	30	15.80	1.69			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p < .01$)

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบํารุง) หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) คือ 15.80 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คือ 1.69 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) คือ 25.63 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คือ 4.19

สรุปผลและอภิปรายผล

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากร บำรุง) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.89/85.44 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์

การสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) ในครั้งนี้มีประสิทธิภาพเนื่องจากก่อนการสร้างแบบฝึกทักษะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และรายงานผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดแบบฝึกทักษะ หลักจิตวิทยาในการสร้างความพึงพอใจในการเรียน คือ มีการจัดลำดับความรู้อย่างเป็นระบบ โดยมีคำชี้แจงที่ชัดเจน มีเนื้อหาความรู้ที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก คือ เริ่มจากเนื้อหาความรู้ทั่วไปของคำควบกล้ำ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความรู้ภาพรวมของการอ่านคำควบกล้ำ จากนั้นเรียงลำดับคำศัพท์ในแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแต่ละชุด โดยเริ่มจากคำศัพท์ง่ายไปสู่คำศัพท์ยาก เป็นแบบฝึกสั้นๆ ซึ่งช่วยให้นักเรียนรู้สึกไม่เบื่อหน่าย อีกทั้งมีรูปภาพประกอบและมีสีสันสวยงามน่าสนใจ กระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้มีความรู้สึกรักอยากอ่านตามหลักจิตวิทยาการสร้างแบบฝึกทักษะของ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย (2522: 52-56) ที่กล่าวว่า ในการสร้างแบบฝึก จึงควรพิจารณาความเหมาะสม ไม่ยากหรือง่ายเกินไปและควรมีหลายแบบ การจูงใจผู้เรียน สามารถทำได้โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน เป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไป และทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึก นอกจากนั้นการใช้แบบฝึกสั้นๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย และการนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตและการเรียนรู้มาให้นักเรียนได้ทดลองทั้งภาษาที่ใช้พูดใช้เขียน ใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนและทำแบบฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัวนอกจากจะจำได้แม่นยำแล้วนักเรียนยังสามารถนำหลักและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สูงกว่าก่อนการใช้ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสูงขึ้น เนื่องจาก การเรียนในหนังสือเรียนเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอที่ก่อให้เกิดสภาพการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพได้ การมีแบบฝึกจะทำให้เด็กนักเรียนได้ทบทวนความเข้าใจและฝึกฝนสิ่งที่ยังบกพร่องอยู่ได้อย่างสม่ำเสมอ เกิดความต่อเนื่อง โดยในแบบฝึกทักษะเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นลำดับ และมีขั้นตอนในการฝึกที่อย่างชัดเจน คือ แบบฝึกทักษะมีทั้งหมด 5 ชุด โดยเริ่มจากแบบฝึกชุดที่ 1 แบ่งขั้นตอนการฝึกออกเป็น 3 ขั้น

ขั้นที่ 1 ขั้นการฟังเพื่อแยกความแตกต่างของเสียง โดยครูออกเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตาม และบอกว่าเสียงที่ครูออกนั้นเหมือนหรือต่างกัน ขั้นนี้สิ่งที่เป็นประโยชน์ที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นคือ นักเรียนจะตั้งใจฟัง และจะพยายามออกเสียงตามผู้วิจัยให้ถูกต้อง พยายามสอบถามเมื่อไม่มั่นใจในการออกเสียง

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำควบกล้ำแยกออกเป็นสองพยางค์ซ้ำๆ ก่อน แล้วจึงเพิ่มความเร็วขึ้นจนสามารถออกเสียงควบกล้ำได้ ขั้นนี้จะให้นักเรียนฝึกอย่างต่อเนื่อง และอ่านคำหลายๆ รอบ จนกว่าผู้วิจัยจะมั่นใจว่านักเรียนอ่านได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นการประเมินผล เป็นการทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำเพื่อประเมินการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียน การทดสอบนี้จะเน้นการทดสอบที่เป็นรายบุคคลเพื่อจะได้ให้ข้อเสนอแนะกับนักเรียนรวมถึงมอบหมายให้นักเรียนบางคนที่ยังมีข้อบกพร่องไปทบทวนเพิ่มเติมเป็นรายบุคคล

จากขั้นตอนดังกล่าวถูกทำซ้ำในแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำทั้ง 5 ชุดอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะขั้นของการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำที่แบ่งตัวอักษรควบกล้ำแต่ละชุดไว้อย่างชัดเจนทั้งตัว ร ล และ ว ซึ่งกระบวนการทำซ้ำเหล่านี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและการอ่านออกเสียงได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งแบบฝึกทักษะการอ่านเหล่านี้ยังสามารถนำกลับไปทบทวน

นอกเวลาเรียนได้ ส่วนในชั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เมื่อผู้วิจัยแจ้งคะแนนการอ่าน ทำให้นักเรียนรู้ข้อบกพร่องของตนเองในการอ่านคำควบแต่ละคำที่ยังไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงมอบหมายให้ไปอ่านทบทวน จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ดีขึ้น ดังที่ อัจฉรวรรณ ศิริรัตน์ (2549: 84) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะมีความจำเป็น เพราะจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาบทเรียนได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมได้ด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ ซึ่งจะช่วยให้ครูประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย และลดภาระของครูได้มาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำ สามารถใช้เป็นสื่อในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่เรียนช้า และมีปัญหาในการอ่าน ครูควรเฉลยแบบฝึกที่ถูกต้องในแผนการเรียนรู้ทันทีหลังจากนักเรียนทำแบบฝึกเสร็จ เพื่อให้ นักเรียนได้แก้ไขและจดจำคำศัพท์ที่ถูกต้องจะได้พัฒนาความสามารถในการอ่านของตนเองได้ดียิ่งขึ้น
2. ครูควรตระหนักถึงความสำคัญของการผลิตสื่อการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึกทักษะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนและที่สำคัญที่สุด คือ ผู้สร้างแบบฝึกทักษะควรเป็นผู้ฝึกนักเรียนด้วยตนเอง เพราะจะแก้ปัญหได้ตามวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการจัดทำแบบฝึกทักษะสำหรับการพัฒนาทักษะอื่นๆ เช่น การเขียน หลักภาษา เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ
2. ควรทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวิธีสอนที่แปลกใหม่มาใช้ในการแก้ไขปัญหาควบคู่ไปกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). *การเรียนการสอนภาษาไทย ปัญหาและแนวทางแก้ไข*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- เปลื้อง ณ นคร. (2521). ชุมชนทางภาษาไทยปีที่แล้วมา. *วิทยาสาร*, 9 (1), 29
- พีระยศ บุญเพ็ง. (2556). *บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์. (2522). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อัจฉรวรรณ ศิริรัตน์. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรและการนิเทศ). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อำนวย อุ่นคำเมือง. (2526). *ปัญหาการสอนภาษาไทยระดับมัธยม*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.